

KONINKRIJK BELGIË

ADVIES 51.708/1/V
VAN 9 AUGUSTUS 2012

VAN DE AFDELING WETGEVING
VAN DE RAAD VAN STATE

DE RAAD VAN STATE, afdeling Wetgeving, eerste vakantiekamer, op 16 juli 2012 door de Vlaamse minister van Financiën, Begroting, Werk, Ruimtelijke Ordening en Sport verzocht hem, binnen een termijn van dertig dagen, van advies te dienen over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘houdende definitieve vaststelling van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Klei van Ieper en Maldegemklei”’, heeft het volgende advies gegeven:

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2.1. Het om advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Klei van Ieper en Maldegemklei” definitief vast te stellen.

2.2. Het plangebied omvat meerdere afzonderlijke deelgebieden, aangegeven op de verschillende deelplannen van het grafisch plan (bijlage I bij het ontwerp).

De stedenbouwkundige voorschriften (bijlage II bij het ontwerp) bestaan uit een aantal bepalingen die telkens gebieden bestemd voor de winning van oppervlaktedelfstoffen betreffen, die bepaalde aanduidingen in overdruk in verband met de fasering van de ontginning bevatten (artikel 1) en die elk een onderscheiden nabestemming krijgen, te weten agrarisch gebied, bouwvrij agrarisch gebied en natuurgebied (artikelen 1 tot 3). Het natuurgebied wordt tevens in overdruk aangeduid als Grote Eenheid Natuur (artikel 3.3.3). Daarnaast worden aan andere deelgebieden rechtstreeks de bestemmingen “agrarisch gebied” en “gemengd openruimtegebied” toegekend (artikelen 4 en 5). Verder zijn er voor twee deelgebieden nog aanduidingen in overdruk voor enkelvoudige leidingen (artikel 6).

RECHTSGROND

3.1. Rechtsgrond voor de ontworpen regeling wordt hoofdzakelijk geboden door artikel 2.2.7, § 7, eerste lid, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: de Codex)¹, met toepassing waarvan de Vlaamse Regering het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan binnen honderdtachtig dagen na het einde van het openbaar onderzoek definitief vaststelt.

¹ Zoals dat artikel van toepassing is op het bij het ontwerpbesluit gevoegde plan (zie de artikelen 7 en 13, derde lid, van het wijzigende decreet van 18 november 2011).

3.2. Daarnaast vindt het ontwerp ook rechtsgrond in de volgende bepalingen van het decreet van 21 oktober 1997 ‘betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu’:

- artikel 13, §§ 1 en 3, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen gericht op de instandhouding, de ontwikkeling en het herstel van de natuur, het natuurlijke milieu en de landschapswaarden, en op het regelen van de toegang tot en het gebruik van het natuurlijke milieu;
- artikel 17, § 3, eerste lid, voor zover in het plan in overdruk een Grote Eenheid Natuur (GEN) wordt aangeduid;
- artikel 25, § 1, voor zover met bepaalde stedenbouwkundige voorschriften wordt voorzien in maatregelen om in de afgebakende GEN, bij voorrang ten opzichte van de andere functies in het gebied, de natuur en het natuurlijke milieu te behouden, te herstellen en te ontwikkelen.

3.3. Voor zover de stedenbouwkundige voorschriften kunnen worden geacht maatregelen te bevatten in het kader van de watertoets², vormt ook artikel 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’ rechtsgrond voor het ontwerp.

VORMVEREISTEN

4. In de aanhef van het ontwerp wordt vermeld dat het bijzonder oppervlakedelfstoffenplan “Klei van Ieper en Maldegemklei”, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2008, een passende beoordeling bevat.³ Die beoordeling betreft evenwel een onderdeel van dat plan dat geen ruimtelijke vertaling krijgt in het thans om advies voorgelegde gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan en is daarvoor dus niet relevant. De door het voorliggende plan beheerste gebieden bevinden zich dan ook niet in de nabijheid van

² Het om advies voorgelegde gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan vormt de aangepaste ruimtelijke vertaling van het bijzonder oppervlakedelfstoffenplan “Klei van Ieper en Maldegemklei”, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2008. Bij de opmaak van dat laatste plan is een watertoets uitgevoerd, in het kader waarvan is vastgesteld dat het plan een aantal schadelijke effecten op het watersysteem kan veroorzaken, die nopen tot maatregelen om de schade te voorkomen, beperken of herstellen (zie hoofdstuk 6 op p. 100-106 van genoemd plan, waarnaar wordt verwezen in de bij het ontwerp als bijlage III gevoegde toelichtingsnota, p. 37, nr. 4.7.2). Een aantal bepalingen van de stedenbouwkundige voorschriften, zoals de artikelen 1.2 en 1.4.2, kunnen worden geacht daaraan tegemoet te komen.

³ Bedoeld wordt een passende beoordeling in de zin van artikel 36ter, § 3, eerste lid, van het decreet van 21 oktober 1997. Zie het tiende lid van de aanhef van het ontwerp.

speciale beschermingszones in de zin van hoofdstuk V, afdeling 3bis, van het decreet van 21 oktober 1997.⁴

5. De zogenaamde plan-MER-plicht wordt geregeld bij hoofdstuk II (“Milieueffectrapportage over plannen en programma’s”) van titel IV van het decreet van 5 april 1995 ‘houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid’, zoals het is vervangen bij het decreet van 27 april 2007.⁵

Uit artikel 4.2.1, eerste lid, van dat decreet volgt dat de regels inzake milieueffectrapportage over plannen (en programma’s) van toepassing zijn op ieder plan⁶ dat het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project.⁷

Artikel 4.2.3 van het decreet van 5 april 1995 bepaalt het volgende:

⁴ Zie de toelichtingsnota bij voorliggend plan, p. 37, nr. 4.7.2: “Alle locaties opgenomen in voorliggend RUP zijn gelegen op meer dan 2 km van deze beschermingszones.”

⁵ Decreet van 27 april 2007 ‘houdende wijziging van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid en van artikel 36ter van het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijke milieu’. Bij besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 ‘betreffende de milieueffectrapportage over plannen en programma’s is het decreet van 27 april 2007 in werking gesteld op 1 december 2007.

⁶ In artikel 4.1.1, § 1, 4°, van het decreet wordt “plan of programma” als volgt gedefinieerd: “plan of programma, met inbegrip van die welke door de Europese Unie worden medegefinancierd, alsook de wijzigingen ervan, dat:

a) door een instantie op regionaal, provinciaal of lokaal niveau wordt opgesteld en/of vastgesteld of dat door een instantie wordt opgesteld om middels een wetgevingsprocedure door het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering te worden vastgesteld;

en

b) op grond van decretale of van bestuursrechtelijke bepalingen is voorgeschreven”.

⁷ Krachtens artikel 4.1.1, § 1, 5°, van het decreet wordt onder “project” verstaan:

“a) een voorgenomen vergunningsplichtige activiteit of een vergunningsplichtige activiteit die moet worden hervergund bij het verstrijken van de geldigheidsduur van de lopende vergunning en die bestaat uit:

- de uitvoering van bouwwerken, de totstandbrenging en in voorkomend geval de exploitatie van andere installaties, werkzaamheden of andere ingrepen in het milieu, inclusief de grondwaterwinningen en de ingrepen voor de ontginning van natuurlijke rijkdommen; of

- de exploitatie van een inrichting; dit is het hele door een exploitant beheerde gebied waar gevaarlijke stoffen aanwezig zijn in een of meer installaties, met inbegrip van gemeenschappelijke of bijbehorende infrastructuur of activiteiten;

of

b) een voorgenomen activiteit met negatieve gevolgen voor het milieu die wordt meegefinancierd door het Vlaamse Gewest of de Vlaamse Gemeenschap in het kader van de internationale samenwerking”.

“§ 1. Het plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, wordt, alvorens het kan worden goedgekeurd, aan een milieueffectrapportage onderworpen in de gevallen bepaald in dit hoofdstuk.

§ 2. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1, eerste lid, onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat niet het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau, noch een kleine wijziging inhoudt, moet een plan-MER worden opgemaakt, wanneer:

1° het plan of programma betrekking heeft op landbouw, bosbouw, visserij, energie, industrie, vervoer, afvalstoffenbeheer, waterbeheer, telecommunicatie, toerisme, ruimtelijke ordening of grondgebruik, en het kader vormt voor de toekenning van een vergunning voor een project opgesomd in bijlagen I en II van het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage;

2° voor een ander plan of programma dan deze vermeld onder 1°, de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, niet aantoonst dat dit plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3. Voor een plan of programma, dat overeenkomstig artikel 4.2.1 onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk valt, en dat het gebruik bepaalt van een klein gebied op lokaal niveau of een kleine wijziging inhoudt, moet geen plan-MER worden opgemaakt voor zover de initiatiefnemer aan de hand van de criteria die worden omschreven in bijlage I, die bij dit decreet is gevoegd, aantoonst dat het plan of programma geen aanzienlijke milieueffecten kan hebben. De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de beoordeling van de aanwezigheid van aanzienlijke milieueffecten.

§ 3bis. De administratie kan na een gemotiveerd verzoek van de initiatiefnemer van een voorgenomen plan of programma dat overeenkomstig § 2 of § 3 aan milieueffectrapportage moet worden onderworpen, dat voorgenomen plan of programma ontheffen van de verplichtingen inzake milieueffectrapportage overeenkomstig artikel 4.2.5 tot en met 4.2.10.

Dat kan als de administratie oordeelt dat:

- a) het voorgenomen plan of programma een uitwerking, wijziging, herziening of voortzetting inhoudt van een plan of programma, waarvoor reeds eerder een plan-MER werd goedgekeurd, en een nieuw plan-MER redelijkerwijze geen nieuwe of extra gegevens betreffende aanzienlijke milieueffecten kan bevatten; of
- b) indien in het kader van andere rapportages of beoordelingen reeds een systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de te verwachten gevolgen voor mens en milieu gemaakt werd, die voldoet aan de essentiële kenmerken van een plan-MER zoals vermeld in artikel 4.1.4, § 2.

§ 3ter. Het gemotiveerd verzoek, vermeld in § 3bis, bevat ten minste:

1° een beschrijving en verduidelijking van het voorgenomen plan of programma, in voorkomend geval met een afbakening van het gebied erbij waarop het plan of programma betrekking heeft;

2° in voorkomend geval de gegevens die de administratie nodig heeft om de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten, verdragspartijen en/of gewesten op de hoogte te kunnen brengen;

3° de verantwoording voor het verzoek en alle relevante gegevens ter staving ervan.

De Vlaamse Regering kan nadere regels vaststellen betreffende de informatie die in het gemotiveerd verzoek opgenomen moet worden.

§ 3^{quater}. De administratie neemt binnen een termijn van dertig dagen na ontvangst van het verzoek, vermeld in § 3ter een beslissing. In voorkomend geval bevat de beslissing tevens de voorwaarden die eraan zijn verbonden. Indien de beslissing niet kan worden genomen binnen de hiervoor bedoelde termijn van dertig dagen brengt de administratie de initiatiefnemer hiervan schriftelijk op de hoogte binnen deze termijn. In die kennisgeving geeft de administratie aan wanneer de beslissing uiterlijk zal worden genomen.

De beslissing, vermeld in het eerste lid, wordt onverwijld door de administratie aan de initiatiefnemer betekend. Vanaf de betekening van de beslissing wordt ze bekendgemaakt en wordt ze samen met het gemotiveerd verzoek als vermeld in § 3ter ter inzage gelegd bij de administratie. Als het voorgenomen plan of voorgenomen programma aanzienlijke effecten kan hebben voor mens of milieu in andere Lid-Staten van de Europese Unie, en/of in verdragspartijen bij het Verdrag, en/of in andere gewesten, of als de bevoegde autoriteiten van deze Lid-Staten, verdragspartijen en/of gewesten daarom verzoeken, dan wordt de beslissing vermeld in het eerste lid onverwijld door de administratie door betekening of tegen ontvangstbewijs ter kennis gebracht van de bevoegde autoriteiten van de betrokken Lid-Staten, verdragspartijen en/of gewesten.

§ 4. Voor een plan of programma dat uitsluitend bestemd is voor noodsituaties moet geen plan-MER worden opgemaakt.

§ 5. De toepassing van § 2 en § 3 mag er echter niet toe leiden dat plannen en programma's met mogelijke aanzienlijke milieueffecten niet onder het toepassingsgebied van dit hoofdstuk vallen."

Uit wat voorafgaat volgt dat het ontwerp in beginsel onderworpen is aan de plan-MER-plicht.

De dienst MER van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie heeft evenwel het voorliggende gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op 6 oktober 2011 met toepassing van artikel 4.2.3, § 3bis, b), van het decreet van 5 april 1995 ontheven van de verplichtingen inzake milieueffectrapportage, omdat in

het kader van het bijzonder oppervlakedelfstoffenplan “Klei van Ieper en Maldegemklei” van 28 november 2008 reeds een systematische en wetenschappelijk verantwoorde analyse en evaluatie van de te verwachten gevolgen voor mens en milieu werd gemaakt, die voldoet aan de essentiële kenmerken van een plan-MER.⁸

6.1. Artikel 2.2.6, § 1, zesde lid, van de Codex luidt:

“Als het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan beantwoordt aan de criteria, bepaald in toepassing van artikel 4.4.1., § 2, van het decreet van 5 april 1995 houdende de algemene bepalingen van het milieubeleid, stellen de door de Vlaamse regering aangewezen diensten ten laatste tijdens de plenaire vergadering dat het voorontwerp het voorwerp vormt van een ruimtelijk veiligheidsrapport, tenzij het voorontwerp zo wordt gewijzigd dat het niet meer aan de bedoelde criteria beantwoordt.”

Luidens artikel 4.4.1, § 2, van het decreet van 5 april 1995 stelt de Vlaamse Regering de criteria vast op basis waarvan de administratie beslist of de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport al dan niet vereist is.

Die criteria zijn, in de vorm van een stroomdiagram met toelichting, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 26 januari 2007 ‘houdende nadere regels inzake de ruimtelijke veiligheidsrapportage’.

6.2. De dienst Veiligheidsrapportering van de afdeling Milieu-, Natuur- en Energiebeleid van het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie, die in artikel 3 van het voornoemde besluit van 26 januari 2007 wordt aangewezen als bevoegde administratie, heeft op 8 juni 2011 beslist dat de opmaak van een ruimtelijk veiligheidsrapport voor het voorliggende plan niet vereist is⁹.

7. Inzake het uitvoeren van de watertoets, met toepassing van artikel 8, § 5, tweede lid, 1°, van het decreet van 18 juli 2003, wordt verwezen naar het reeds genoemde bijzonder oppervlakedelfstoffenplan.¹⁰

⁸ Zie het twaalfde lid van de aanhef van het ontwerp en de toelichtingsnota, p. 36-37, nr. 4.7.1.

⁹ Zie het dertiende lid van de aanhef van het ontwerp en de toelichtingsnota, p. 37, nr. 4.7.3.

¹⁰ Zie het tiende lid van de aanhef van het ontwerp.

8. Voor het overige heeft het plan de in artikel 2.2.7 van de Codex bepaalde procedure doorlopen: de voorlopige vaststelling vond plaats bij besluit van de Vlaamse Regering van 16 december 2011 en het openbaar onderzoek liep van 31 januari 2012 tot 30 maart 2012¹¹.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

AANHEF

9. In het tweede lid van de aanhef wordt verwezen naar artikel 13 van het decreet van 18 november 2011 ‘tot wijziging van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening en van het decreet van 10 maart 2006 houdende de oprichting van de strategische adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed, wat betreft de adviesorganen’. De in dat artikel vervatte overgangsregeling is evenwel niet relevant is voor het ontworpen besluit aangezien *in casu* de aankondiging van het openbaar onderzoek over het ontwerp van het definitief vast te stellen plan is gebeurd in het Belgisch Staatsblad van 6 januari 2012. Het tweede lid dient derhalve uit de aanhef te worden weggelaten.

10. In het vierde lid van de aanhef moet ook nog worden verwezen naar artikel 25, § 1, van het decreet van 21 oktober 1997 (zie nr. 3.2). De vermelding, in datzelfde lid van de aanhef, van artikel 36*ter*, § 1 en § 2, eerste lid, van het voornoemde decreet, moet daarentegen worden weggelaten aangezien die bepalingen geen rechtsgrond bieden voor het ontwerp.

11. De aanhef moet worden aangevuld met een verwijzing naar 8, § 1, eerste lid, van het decreet van 18 juli 2003 ‘betreffende het integraal waterbeleid’, dat de ontworpen regeling mede tot rechtsgrond strekt (zie nr. 3.3).

12. De verwijzing naar het advies van de Raad van State dient te gebeuren als volgt:

“Gelet op advies 51.708/1/V van de Raad van State, gegeven op 9 augustus 2012, met toepassing van artikel 84, § 1, eerste lid, 1°, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;”.

¹¹ Zie het veertiende tot het zestiende lid van de aanhef van het ontwerp.

DISPOSITIEF

Artikel 1

13. In artikel 1, derde lid, 3°, van het ontwerp wordt melding gemaakt van “bijlage V, het Bijzonder Oppervlaktedelfstoffenplan ‘Klei van Ieper en Maldegemklei’, goedgekeurd bij besluit van de Vlaamse Regering van 28 november 2008”. Het dossier van de adviesaanvraag bevatte evenwel geen bijlage V met het voornoemde plan. Het spreekt voor zich dat dergelijke bijlage alsnog bij het ontwerp dient te worden gevoegd.

Bijlage II – Stedenbouwkundige voorschriften

Algemene opmerkingen

14. Artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, van de Codex bepaalt dat het grafisch plan dat aangeeft voor welk gebied of welke gebieden het plan van toepassing is en de erbij horende stedenbouwkundige voorschriften verordenende kracht hebben. In het ontwerp zijn het grafisch plan en de stedenbouwkundige voorschriften opgenomen in respectievelijk bijlage I en II ervan, welke in artikel 1, tweede lid, van het ontwerp, overeenkomstig voornoemd artikel 2.2.2, § 1, vierde lid, als “normatieve delen” worden omschreven. De toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften heeft daarentegen geen verordenende kracht. In het ontwerp is die toelichting opgenomen in een “toelichtingsnota” (bijlage III), die in artikel 1, derde lid, van het ontwerp als “niet-normatief” wordt omschreven. Uit dit onderscheid volgt dat de bepalingen die zijn opgenomen in de toelichtingsnota, in tegenstelling tot de stedenbouwkundige voorschriften, slechts een verduidelijkende of concretiserende waarde hebben, in geen geval verordenend van aard zijn en bijgevolg niet in rechte afdwingbaar zijn.

Met dit onderscheid dient reeds rekening te worden gehouden bij het voorlopig vaststellen van het ontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan, met toepassing van artikel 2.2.7, § 1, eerste lid, van de Codex, gelet op het gegeven dat bij de definitieve vaststelling van het plan, ten opzichte van het voorlopig vastgestelde plan, nog slechts wijzigingen kunnen worden aangebracht die gebaseerd zijn op of voortvloeien uit de tijdens het openbaar onderzoek geformuleerde adviezen, opmerkingen en bezwaren (artikel 2.2.7, § 7, tweede lid, van de Codex). Hieruit volgt dat, bij de definitieve vaststelling van het plan, in de stedenbouwkundige voorschriften, die overeenkomstig artikel 2.2.2, § 1, eerste lid, 2°, van de Codex, een onderdeel zijn van het plan, nog enkel wijzigingen kunnen worden aangebracht in voormelde zin.

Er dient te worden vastgesteld dat met het onderscheid tussen de verordenende en niet-verordenende delen van een plan niet steeds op een zorgvuldige wijze wordt omgegaan, nu de toelichtingsnota bij een plan dikwijls bepalingen bevat die, door de aangelegenheid waarop ze betrekking hebben en door de wijze waarop ze zijn geformuleerd, kennelijk bedoeld zijn om een verordenend karakter te hebben. Spijts het ogenschijnlijk verordenende karakter van deze bepalingen dienen deze evenwel te worden aangemerkt als niet-normatief, aangezien ze slechts opgenomen zijn in de toelichting bij bedoelde stedenbouwkundige voorschriften en enkel de bepalingen die formeel opgenomen zijn in de stedenbouwkundige voorschriften als zijnde van verordenende aard kunnen worden beschouwd.

Een voorbeeld in dat verband in het voorliggende plan bieden de bepalingen in de toelichting bij de stedenbouwkundige voorschriften in verband met de buffers die de deelgebieden bestemd voor de winning van oppervlakedelfstoffen in voldoende mate moeten afscheiden van de aangrenzende gebieden met andere bestemmingen.¹² Het is evenwel gebruikelijk om bufferzones te regelen in specifieke stedenbouwkundige voorschriften en deze maken zelfs vaak het voorwerp uit van een aanduiding in overdruk.¹³

15. De stedenbouwkundige voorschriften en de toelichting erbij in de toelichtingsnota zijn dikwijls ook een al te letterlijke en onoordeelkundige overname van de typevoorschriften en de toelichting erbij, opgenomen in de bijlage bij het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 ‘tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen’. Die typevoorschriften dienen integendeel te worden aangepast aan de eigenheid van elk plan, terwijl de toelichting specifiek dient te kunnen worden betrokken op de in dat plan opgenomen voorschriften. Het verdient aanbeveling de in het plan opgenomen stedenbouwkundige voorschriften en de toelichting erbij in de toelichtingsnota vanuit dat oogpunt aan een bijkomend onderzoek te onderwerpen.

¹² Zie het vierde lid van de toelichting bij de artikelen 1.1, 2.1 en 3.1 van de stedenbouwkundige voorschriften.

¹³ Zie in het bijzonder, wat ontginningsgebieden betreft, het besluit van de Vlaamse Regering van 11 april 2008 ‘tot vaststelling van de nadere regels met betrekking tot de vorm en inhoud van de ruimtelijke uitvoeringsplannen’, waar men in de bijlage “Typevoorschriften voor gewestelijke RUPs” weliswaar een gelijkkluidende toelichtende bepaling terugvindt bij typevoorschrift 10.2, maar dan wel met een vermelding van “het bufferen” als voorwaarde voor de ontginning in dat typevoorschrift zelf en in combinatie met een typevoorschrift 10.4 dat als model van verordenende bepaling voor een aanduiding in overdruk specifiek is gewijd aan de buffer.

Bijzondere opmerkingen

Artikel 2.3.2

16. In artikel 2.3.1 van de stedenbouwkundige voorschriften betreffende het deelgebied dat wordt bestemd tot bouwvrij agrarisch gebied, wordt “het oprichten van gebouwen en gelijkaardige constructies” uitgesloten van de toegelaten handelingen. Vraag is hoe die bepaling zich op dat punt verhoudt tot artikel 2.3.2 van de stedenbouwkundige voorschriften waarin, zij het specifiek inzake handelingen met betrekking tot waterbeheer, bepalingen zijn opgenomen die toepassing vinden op “vergunde of vergund geachte bebouwing en infrastructuur” en zelfs “in voor bebouwing bestemde gebieden”.¹⁴

17. In het laatste lid van artikel 2.3.2 van de stedenbouwkundige voorschriften dient te worden verwezen naar artikel 2.3.1 in plaats van naar artikel 2.4.1.

Artikel 3.3.2

18. In het eerste lid van artikel 3.3.2 van de stedenbouwkundige voorschriften dient te worden verwezen naar artikel 3.3.1 in plaats van naar artikel 3.4.1.

¹⁴ Zie de laatste twee streepjes van de opsomming in dat artikel.

De kamer was samengesteld uit

de Heren	M. VAN DAMME,	kamervoorzitter,
	J. SMETS,	
	B. THYS,	staatsraden,
	J. VELAERS,	assessor van de afdeling Wetgeving,
	W. GEURTS,	griffier.

Het verslag werd uitgebracht door de Heer P. T'KINDT, auditeur.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

W. GEURTS

M. VAN DAMME